

Notes d'un viatge a l'infern

Ricard Biel

Damià del Clot suposa la irrupció contundent d'un nou valor literari català -l'any passat es va endur dos premis nets-, però alhora haver de tornar a recordar que, mentre ens entretenim amb l'autocomplaença estèril de felicitar-nos per la profusió de talents catalans, els nostrats editors continuen en la línia mediocre de publicar vells valors segurs que els assegurin certes vendes, personatges mediàtics que passen per escriptors, o traduccions d'èxits estrangers que sovint no arriben ni a la sola de la sabata de la producció autòctona sense ressò que, com el cas de del Clot, només pot publicar a còpia de premis, amb obres oblidades als pocs mesos d'editar-se llevat que soni la flauta del boca-orella. I és que les editorials que les publiquen només per compromís amb el premi estronquen reiteradament la carrera de l'autor, que es veu obligat a tornar a guanyar-ne un altre si vol continuar publicant. L'editor, en lloc de treballar per capgirar la situació educant el lector en el gust per la qualitat tal com seria la responsabilitat del seu ofici, opta pel valor econòmic segur de continuar-lo idiotitzant. Editor?

Així les coses, ens queda pensar que la fidelitat a escriure en català només pot obeir a una pura vocació, cosa que suposa si més no un primer filtre que ens hauria d'apropar a la possible qualitat de l'obra. Això és el que precisament s'acompleix a *Notes d'un viatge a l'infern*, la primera novel·la d'un del Clot que s'arrisca amb èxit endinsant-nos en el món sòrdid a l'entorn de l'assassinat d'una dona per part d'un home que d'entrada se'ns confessa culpable. De manera que, invertint el plantejament d'un Simenon o, sobretot, d'una Agatha Christie, del Clot va més enllà en la psicologia del criminal, indagant en les raons que l'han empès a cometre el crim més que no s'ocupa d'interessar-nos per l'entrellat de qui l'ha comès i com s'ha produït. Aquestes raons tenen la virtut de ser exposades -no explicades- objectivament pel personatge narrador, l'advocat defensor del criminal, deixant la porta oberta a la interpretació del lector. Crec que aquest és el principal mèrit de la novel·la. Se'ns planteja amb precisa ambigüitat -quina paradoxa!- la línia entre allò que és immoral i amoral. És de fet el lector qui jutja el crim per l'*amor* a una dona. En realitat no és sinó malaltia, la possessió patètica que exigeix la inseguretat, la dependència emocional, l'egoisme per la supervivència, que aquí desemboca en assassinat en no ser satisfet. I tot plegat avança amb referències a la cultura pop i, sobretot, cinèfila -és important l'obra de Claude Chabrol en la psicologia del criminal- i de ciutats i paisatges que defineixen l'estat emocional dels personatges. Haurem d'estar molt atents a la imminent novetat de Damià del Clot, *Absolut taronja*.

Damià del Clot i Trias

Damià del Clot i Trias (Vilassar de Mar, 1973) és advocat i escriptor de ficció i d'assaig. Com a novel·lista ha publicat la recent *Notes d'un viatge a l'infern* (2009), guanyadora del 'Premi Vila de l'Ametlla de Mar', i està a punt de sortir a la venda *Absolut taronja*, amb què acaba de guanyar el darrer 'Premi Fiter i Rossell' d'Andorra. Com a assagista, destaca *L'espai nacionalista a Catalunya (1999-2006): crònica d'un enfrontament* (La Busca Edicions, 2007), finalista del 'Premi d'Assaig Francesc Ferrer i Gironès'.

Títol original_Notes d'un viatge a l'infern

Autor_Damià del Clot

Preu_12,80 euros

Editorial_Cossetània Edicions

Pàgines_160